

BR HERMAN NELISSEN

geboren te Vroenhoven op 3 augustus 1918
overleden te Oostakker
op 23 januari 2001

Jozef Albert Nelissen groeide op in het uiterste hoekje van Limburg, te Vroenhoven, dicht bij de Sint-Pietersberg, waar Vlamingen, Nederlanders en Walen, elkaar ontmoeten. Jozef Nelissen zal dan ook steeds een echte Limburger blijven, ondanks de vele plaatsen waar hij verbleef. Zijn middelbaar onderwijs volgde hij in het H. Hart-College te Lanaken bij de Missionarissen van het H. Hart.

Pas in 1946 vond Jozef de weg naar onze Congregatie en werd er Br. Herman. Na zijn professie was Br. Herman voornamelijk werkzaam als opvoeder (Oostakker, Aalst) en verpleger. Daartoe volgde hij ook de cursussen verpleging in het Psychiatrisch Centrum Sint-Willibrordus te Heiloo.

Tien jaar bracht hij door als verpleger te Luik, waar de Congregatie tussen 1946 en 1967 instond voor het bestuur, de opvang en de verzorging van psychiatrische patiënten (Institut La Volière). Het was echter in het Provinciaal Instituut Heynsdaele (Ronse) dat hij de meeste jaren van zijn actief leven doorbracht (1968-1980). Daar stond hij, samen met zijn confraters, in dienst van de jeugd.

Bij zijn pensionering (1980) kwam hij naar Oostakker. Daar deelde hij mee: "Ik wil graag nog lange tijd dienstbaar zijn als tuinman".

En zo werkte Br. Herman nog bijna twintig jaar in Gods natuur. Hij verzorgde bloemen en struiken met een engelengeduld en met veel liefde. Ook in de kloostergemeenschap bood hij zich spontaan aan als helper bij kleine kloosterkarweien.

Zijn gezondheid ging echter achteruit en het werd steeds moeilijker om elke dag zijn tuinhobby te beoefenen. Maar als echte Limburger zette hij door, totdat zijn chronische bronchitis hem dit belette.

Tussenin² vond Br. Herman ook nog ruim tijd om vele uren in de kapel van ons Broederhuis door te brengen. Ook aan de grot van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes en in de nabije basiliek was hij thuis en ging er elke dag bidden. Br. Herman was een religieus zoals de H. Pastoor van Ars het formuleerde: "Un religieux, c'est un tout à Dieu", of zoals Sint Benedictus het zijn monniken voorhield: "Ora et labora". Zijn gerichtheid op God was tevens een zoektocht. Onder de vele nieuwe ideeën over godsdienst, bijbel, gebed en Kerk, zocht Br. Herman - ook wel eens met een zekere vrees - naar een soort evenwicht.

Nu zal hij zeker de juiste antwoorden op zijn vragen hebben gekregen. Jammer dat er tussen de vele woningen van de Vader geen siertuinen liggen, of misschien toch ..... ? Daar moge Br. Herman nu verblijven in vrede en vreugde.